

En glad lille terrier

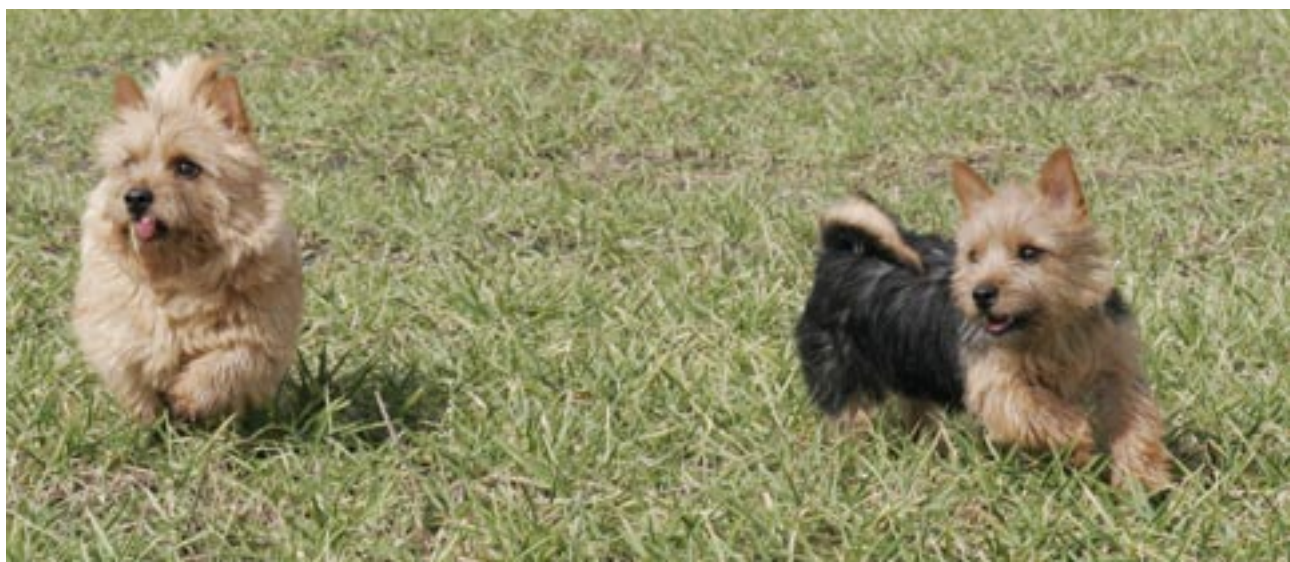
Norwich terrieren hører til blandt de sjældnere terrierracer

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

- Det er svært at sige præcis, hvornår norwich terrieren opstod som race, og der findes faktisk ikke nogen beviser for, at racen som sådan er planlagt, fortæller Anette Lysgaard, Kennel Ru'cairns. - I 1800-tallet blev der udviklet flere terrierracer i Storbritannien. Man avlede hver race efter lokalområdets jagtforhold. I det østengelske område Norwich fremelskede man en lille terrierrace til jagt på især kaniner, rotter og mus. Racen blev registreret i 1932 under navnet norwich terrier. Dengang gik vor tids norwich terrier og norfolk terrieren under samme navn. Forskellen på de to racer ses nemmest på ørene, idet norwichen har opretstående ører, hvorimod norfolk terrieren har knækører.

- Der ligger en række temmelig forskellige terrierracer bag norwich terrieren. Til at begynde med havde man en blanding af små irske terriere og yorkshire terriere. Senere kom følgende andre terriere ind over: irish glen of imaal,

▼ **Motionsbehovet er ikke så stort hos norwich terrieren, men den holder meget af en tur i skov eller udover marken. Tag ikke fejl af de korte ben – det er en stærk og robust hund, der ikke sådan lige køres træt.**

▲ Norwich terrieren skal trimmes 3-4 gange årligt. Til gengæld kræver den kun et minimum af pelspleje i dagligdagen.

▲ Norwich terrieren er udstyret med en stor nysgerrighed. Alt skal undersøges, og selvtilliden er i top både i forhold til nye ting, steder og mennesker.

dandie dinmont, bedlington, cairn, abberdeen (forgængeren for skotten) og staffordshire bull terrier. Det siges også, at der på et tidspunkt blev blandet en enkelt gravhund ind.

En effektiv jæger

- Det var især bønderne, der havde norwich terriere. Hundene var gode til at holde mus og rotter af gården, og de hjalp desuden med at få kaniner i gryden. Jeg har læst om en jæger, der kunne komme hjem fra jagt med op til 6 kaniner uden at have løst et eneste skud; norwich terrieren tog kaninerne, når de forlod deres hule, og nedlagde dem.

- I begrænset omfang anvendte man norwichen, der har en meget "blød" mund, til transporter af f.eks. fuglevildt, kaniner og harer. Selv om man måske ikke lige skulle tro det, kunne de små hunde følge deres jagende ejer til hest en hel dag.

- Nogle brugte også en overgang norwich terrieren til gravjagt på ræve. Jægerne opererede med to typer hunde, én til at gå i gravene og jage rævene op og en anden til arbejdet over jorden. Desværre skete det ofte, at hundene over jorden fejlagtigt troede, at norwich terrierne var ræve, når de kom susende op af gravene, og derfor gik på dem. Af denne grund blev norwichens karriere i rævegravene kort. Det fortælles dog, at det lykkedes nogle jægere at bruge norwich terrieren til gravjagt sammen med deres andre hunde uden uheld, hvis terrieren var opvokset i flokken og dermed var en integreret del af den.

Rottfængerens makker

- Egentlig kan man heller ikke sige, at norwich

terrieren er bygget til gravjagt. På grund af sin størrelse kan den selvfølgelig sagtens bevæge sig rundt i en rævegrav, men dens korte, kraftige hals gør den specialist i at tage dyr som f.eks. en rotte, der slås ihjel i ét hug.

- I begyndelsen af 1900-tallet var det meget almindeligt at se rottfængere med norwich terriere. Nogle af fængerne brugte at leje deres terrier ud til rottfælgede mennesker. En gennemsnitlig norwich terrier skulle have taget omkring 400 rotter årligt, men rekorden for en enkelt hund er 300 rotter og 2 vildkatte på 14 dage!

- Også hos de studerende på Cambridge blev norwich terrieren populær. Den var så lille og nem at have, at de kunne have den boende på deres værelser – og holde rottfængekonurrencer med den.

Ikke særlig udbredt

- I 1964 blev norwich terrieren splittet op i to, og hundene med knækører blev, som sagt, fra nu af betegnet "norfolk terrier". Norfolkten er den mest udbredte i England – muligvis fordi der er lidt mere jagt i den – mens norwichen er den hyppigste variant udenfor England. Racen har vel været i Danmark i omkring 30 år, men den har aldrig været særlig udbredt her. Der fødes kun 20-30 hvalpe årligt, og her er nok i omegnen af et par hundrede norwich terriere i alt.

- Jeg tror en af grundene til, at norwich terrieren ikke er særlig udbredt i Danmark er, at det er meget svært at få fat i en hvalp. Man skal typisk vente 1-2 år på at få en, og det er der nok ikke så mange, der har tålmodighed til. Racen laver ikke særlig store kuld – de ligger typisk på 1-4 hvalpe.

▲ Norwich terrieren findes i black and tan – som denne hund – samt i grizzle (rød/sort-meleret) og i mange afskygninger af rød.

meget af fysisk kontakt. Hvis man vælger at have racen, skal man derfor kunne lide at have en hund omkring sig hele tiden. En norwich terrier vil give hvad som helst for at komme på skødet af dig! Norwichen er en hund, der kræver dig; du skal være til stede for den. Lever du op til det, har du en glad, glad, glad hund, fastslår Anette Lysgaard.

- Selvfølgelig har norwich terrieren noget af det karakteristiske terriertemperament; man kan tænde den med et fingerknips. Så er der gang i den, og de galper op. Men de falder lige så hurtigt ned igen. Selvtilliden fejler heller ikke noget. Samtidig er det en hund, der er utrolig påvirkelig af stemningen i huset. Råber familien f.eks. af hinanden, bliver den meget hurtigt ked af det og "gør sig usynlig".

Vil gøre alt for en godbid

- At opdrage en norwich terrier er forholdsvis enkelt, siger Anette Lysgaard. - Den vil gøre alt for en godbid og opfatter lynhurtigt, hvad du vil have. At den også er behagesyg og gerne vil gøre dig glad, hjælper også. Men det er en hund, der hurtigt kommer til at kede sig, så gentagelser er ikke sagen.

- Der skal helst være lidt fart på de aktiviteter, norwichen deltager i. Sådan noget som tricks og kunster eller agility er ofte et hit. Især i USA og Canada bruges norwich terrieren også i gravanlæg, hvor den fanger rotter. Selvfølgelig kan man sagtens vælge mere rolige aktiviteter – bare det har noget med mennesker at gøre. I USA bruges norwichen f.eks. til terapihunde. Det har jeg i øvrigt selv haft stor succes med på et plejehjem med nogle af mine hunde. De elskede simpelthen at komme der og vidste lige nøjagtig, hvilke værelser de skulle sætte kursen imod, når vi trådte ind af døren. ■

Se mere på www.dansk-terrier-klub.dk

En blid terrier

- Norwich terrieren er kendt for at være den blideste af terrierracerne, fortæller Anette Lysgaard. - Derfor har den – på trods af sine arbejdsopgaver – også altid været brugt som "indehund". I dag bruges den stort set kun som familiehund, men de fleste har stadig jagtinstinktet intakt og snupper en mus eller rotte, hvis den skulle komme forbi. Men det er sædvanligvis ikke en hund, der går på jagt af sig selv. Den bliver hellere nær sin familie, og den har umådelig stort behov for at være tæt på mennesker. Faktisk vil jeg sige, at en norwich terrier er mere interesseret i mennesker, end den er i andre hunde. Modsat mange andre hunderacer søger den direkte øjenkontakt, og den kan sidde og se dig ind i øjnene meget, meget længe.

Nærkontakt af 3. grad

- Norwich terrieren vil ikke bare have dit mentale nærvær; den holder også uendelig

▲ Norwich terrierens oprindelse som jagthund af bl.a. mus og rotter fornægter sig ikke. Næsen bruges ivrigt – måske kan noget opstøves...